

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie rozszerzonym) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 w sprawie T-47/19, Dansk Erhverv / Komisja, wniesione w dniu 18 sierpnia 2021 r. przez Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)

(Sprawa C-509/21 P)

(2022/C 2/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG) (przedstawiciele: M. Bauer, F. von Hammerstein, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Dansk Erhverv, Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec

Żądania strony wnoszącej odwołanie:

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- oddalenie skargi;
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżony wyrok jest obarczony wieloma naruszeniami prawa. Dokonano w nim błędnej wykładni różnych pojęć prawnych z zakresu prawa pomocy państwa, w tym pojęcia „poważnych trudności” dotyczącego konieczności wszczęcia formalnego postępowania, pojęcia „dostatecznie bezpośredniego związku” między korzyścią a budżetem państwa w celu ustalenia kryterium „zasobów państwowych” oraz pojęcia „podzielności” dotyczącego różnych części wyroku. W zaskarżonym wyroku Sąd pominął również kilka przedstawionych mu argumentów i dokonał przeinaczenia lub błędnej interpretacji decyzji Komisji C(2018) 6315 final z dnia 4 października 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.44865 (2016/FC) – Niemcy – Domniemana pomoc państwa dla niemieckich sklepów przygranicznych z napojami lub twierdzeń strony wnoszącej odwołanie oraz nie przedstawił uzasadnienia.

Co do szczegółów, strona wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Sąd naruszył prawo i błędnie zastosował art. 107 ust. 1 TFUE dokonując przy ocenie kryterium „zasobów państwowych” błędnej wykładni konieczności istnienia „dostatecznie bezpośredniego związku” między korzyścią a budżetem państwa
- 2) Sąd naruszył prawo i błędnie zastosował art. 107 ust. 1 TFUE), stosując błędne kryterium oceny przez Komisję kryterium „zasobów państwowych” w przypadku trudności w wykładni mających zastosowanie przepisów, których naruszenie może podlegać grzywnie.
  - Część 1: Sąd naruszył prawo w pkt 159–164, odrzucając możliwość zastosowania opracowanego przez Komisję kryterium „uzasadnionych i poważnych wątpliwości”.
  - Część 2: Sąd naruszył prawo w pkt 140–158, wymagając dodatkowego kryterium („konieczności stopniowego wyjaśniania przepisów prawnych”) w stosunku do opracowanego przez Komisję kryterium „uzasadnionych i poważnych wątpliwości”.
- 3) Sąd naruszył prawo w pkt 166–203, stosując do przeprowadzonej przez Komisję oceny kryterium zasobów państwowych kryterium wykraczające poza kryterium „uzasadnionych wątpliwości”.
- 4) Sąd naruszył prawo w pkt 166–203 w odniesieniu do wszystkich sześciu kolejnych motywów uzupełniających, na podstawie których Sąd uznał, że Komisja napotkała na „poważne trudności”.
  - Część pierwsza: Sąd naruszył prawo w pkt 166 w odniesieniu do związku między nienakładaniem grzywien a nienakładaniem kaucji.

- Część druga: Sąd naruszył prawo w pkt 169–175 w odniesieniu do braku podstawy prawnej w prawie niemieckim.
  - Część trzecia: Sąd naruszył prawo w pkt 175–177 w odniesieniu do rozbieżności opinii prawnych w Niemczech.
  - Część czwarta: Sąd naruszył prawo w pkt 178–182 w odniesieniu do stosowania odstępstwa w Niemczech.
  - Część piąta: Sąd naruszył prawo w pkt 183–190 w odniesieniu do motywacji władz lokalnych.
  - Część szósta: Sąd naruszył prawo w pkt 191–195 w odniesieniu do konieczności zbadania ram prawnych leżących u podstaw sprawy.
  - Część siódma: Sąd naruszył prawo w pkt 196–202 w odniesieniu do wykładni prawa zastosowanej przez niemieckie władze lokalne w oparciu o „wniosek przez analogię”.
- 5) Sąd naruszył prawo, odrzucając dodatkowe argumenty podniesione przez stronę wnoszącą odwołanie na poparcie tezy, że Komisja nie napotkała na „poważne trudności”.
- Część pierwsza: Sąd naruszył prawo w pkt 222–229, oddalając argument strony wnoszącej odwołanie dotyczący okoliczności, że prawo krajowe nie nakłada na władze obowiązku nakładania grzywien.
  - Część druga: Sąd naruszył prawo w pkt 231–234, pomijając argument strony wnoszącej odwołanie, dotyczący wyroku Trybunału w sprawie Radlberger i naruszenia art. 34 TFUE.
- 6) Sąd naruszył prawo w pkt 238, stwierdzając nieważność całej decyzji Komisji, w tym części dotyczącej podatku VAT.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 r. w sprawie
T-202/17, Calhau Correia de Paiva / Komisja, wniesione w dniu 19 sierpnia 2021 r. przez Komisję
Europejską**

(Sprawa C-511/21 P)

(2022/C 2/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Schima, I. Melo Sampaio, L. Vernier, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Ana Calhau Correia de Paiva

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- oddalenie zarzutów drugiego, trzeciego i czwartego skargi wniesionej przez skarżącą w pierwszej instancji;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutów pierwszego i piątego skargi wniesionej przez skarżącą w pierwszej instancji oraz
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy pkt 54–58 zaskarżonego wyroku, czyli części uzasadnienia dotyczącej dopuszczalności zarzutu niezgodności z prawem podniesionego przez skarżącą wobec systemu językowego rozpatrywanego konkursu.